

Člani, uredila Jure Bevc in Špela Borko

POLETNI KANINSKI TABOR

Kaninski tabor 2020 je trajal kar dva tedna, med 25. 7. in 9. 8. Raziskali smo jamo leta – LJ-29, celokupno izmerili približno 38 novih jam in se res, res, res dobro imeli. Najpogostejša beseda tabora je bila flodranje. Interpretacijo prepučamo bralcem. Tudi dež nas ni ustavil, raje smo kuhinjsko tendo razširili še čez shrambo in si naredili bazen s pogledom na Jadran. Večerne radosti so se večkrat zavlekle (pre)daleč v noč. Sledi v večji meri neposredni prepis taborskega dnevnika, vključno z verjetno marsikomu nepoznanimi slengovskimi besedami. Bralec se tako z lahkoto vživi v pisca, tako v njegovo realno in mentalno starost kot v koncentracijo maliganov v krvi. Kot je razbrati, poletni tabor še vedno deluje na temeljih (ne)organizirane anarhije in iskrene ljubezni do jam, Gospodarja in zabave, ki jo bo organiziral Predsednik, če zadostimo pogoju 110 oddanih jam.

PREDTABOR

25. 7. 2020 (sobota)

Diba, Jure, Matevž + Pero, Beki, Matt so prišli prvi.

Predsednik se je znašel pred izzivom postavljanja tende. S skupnimi močmi so postavili dnevno sobo in ob koncu ugotovili, da jim je v rokah ostalo nekaj elementov, ki jim niso našli mesta. Klasičen zaplet.

Pridružili so se tudi Domagoj, Darja, Nika in Lojze in se znašli v procesu vzpostavljanja baze. Voda, gospodarstvo, nekaj za pod zob, nekaj za nad glavo.

Ko so se pridružili še Špela, Elliot in Aja, je vse štimalo. Bila je pašta, bilo je pivo.

Prazna stran za ep Matevžu in Perotu, ki sta se spustila v dolino in razbremenila Ajo, Elliota in Špelo [sledi prazna stran, ker epa ni nihče napisal].

26. 7. 2020 (nedelja = dan za nedelo)

Kot se za nedeljo spodobi, je bilo jutro dolgo in najstniki zdolgočaseni.

1. ekipa: Matevž, Matt in Pero so napadli LJ-28. Na 45 metrih globine so se srečali z naključno padajočim ledom in 30 metri šahta pod njimi in se po premisleku odločili za vrnitev na površje. Druga jama, katero so začeli opremljati, je bila

Galazki. Opreмили so 90 metrov, zmanjkalo fiksov, naključno padajoči led je bil prisoten, ampak možna tudi varnejša nadaljevanja.

2. ekipa: Darja, Lojze, Nika, Špela in Jure so nedeljsko zakorakali proti P4 – natančneje proti Stelli.

3. ekipa: Elliot, Beki in Aja so se napotili prebit snežni čep v Češki jami. Ga niso. So pa po možnostih opravili čistilno akcijo preperelih tend, žic, štrikciov, starih lumpi fiksov in še česa + prinesli zelo rjasto macolo za zbijanje konzerv. Na poti nazaj je Beki arhitektka naštimala najčudovitejše možice na optimalni poti tabor – P4. Sproti so pogledali 15 točk v bližini tabora, med njimi tudi 316 in 317 (kasneje LJ-29 in LJ-30 – spremljajte zgodbo – se nadaljuje).

27. 7. 2020 (s ponedeljkom se teden začne)

1. Ne tako navsezgodaj smo Beki, Pero, Matevž in Aja preizkusili najčudovitejše možice do P4 in se ob pol desetih (dogovorjeno ob desetih) slišali po voxu z ekipo P4. Javili so, da so složno prišli na Stello in da jih čaka dolg dan – napad na Trmoglavski kamin in plezarija proti Velbu. Vreme sporočeno, zmenek za naslednji dan štima. Vox ekipa s površja se je odločila za drugi zajtrk in po njem opremila in raziskala jamo LJ-29 (ožina in zadaj globoko brezno) ter jamo LJ-30 (izmerila in razopremila = 36 metrov globine). Ker jim ožina v LJ-29 ni dala miru, so najstniki šli po pripomočke za širjenje in tako se zgodba trmaste skale začne. Beki, Matevž in Pero so zaključili dan s skalo nepremično zataknjeno v vходу v brezno. Aja je medtem šetkala po terenu za taborom.

2. Matt in Elliot sta angleško govoreča opremila Galazki do prvega podna in okna, brezna, ki šiba naprej (100 metrov štrika).

Zvečer njoki in nova dobava vode.

Nekateri so zaspali z mislimi o skali, zatakneni v šahtu.

28. 7. 2020 (popravec ponedeljka)

Matevž, Matt in Pero so šli zbuditi ekipo v P4 ob nehumani uri 9:25 (dogovorjeno 10:00). Z vmesno polurno prekinitvijo so

uspeli iz ekipe izveči vse relevantne informacije in jim poročati o stanju na površju. Trmoglavski kamin gre naprej v blatni rov in brezno, plezarija proti Velbu splezana.

Elliot in Aja sta šla iskat točke pod Veli-kega Babanca in ugotovila, da brez GPS memoriranja poti ne bi našla poti nazaj in tudi marsikatera točka je na marsovski površini ostala nepregledana. Lepa šetnja.

Celodnevna seansa

Celodnevna seansa biologije v jamah se je začela z mojim spustom v dolino (do vode) in povratkom v tabor zaradi pozabljene čelade. Z Ester sva se na Gozdecu dobili ob 11:15. Beki

Z Beki sva imeli na agendi tretjo seanso pobiranja čajnih vrečk. Najprej sva šli v jamo Gozdec 1, Beki je opremljala (in poskrbela za zvišanje nivoja železa v krvi), jaz pa konfuzno iskala preostale čajne vrečke na površju. Jamske so šle z lahkoto, površinske pa sva našli šele v drugem poskusu po povratku iz jame. Ker sem imela robo za Kanin, jamo in ostalo konkretno razsuto po celem avtu, je pakiranje ruzaka trajalo nekaj časa. Z Beki sva štartali v hrib šele okrog pol petih. Po poti sva šli še v TL jamo, spet po vrečke. In spet ista zgodba s površinskimi. Po TL jami sva šli direktno do tabora, vmes pozobali par jagod in malin in okrog desetih prišli v tabor. Ravno na večerjo! Ester

Popoldanska seansa

Matevž, Aja ter Elliot in jaz smo se šli spoznat s terenom proti koncu podov, kjer smo poleg zasutih škrapelj našli nekaj (ne več kot treh) jam, ki jih je vredno pogledati. Sonce je žgalo in veliko točk je bilo zasutih. Ko smo popili vso vodo, smo se vrnili v tabor, pojedli kosilo in šli na maščevanje. Peter

Maščevanje

Matevž, Aja in jaz smo se popoldne odpravili proti LJ-29 z namenom, da se maščujemo zatakneni trmasti skali. Elliot se je odločil, da kot opremljevalna ekipa ostane pred jamo. Skale smo se hitro znebili, a smo ugotovili, da imamo še eno za hrbtom. V tretjem koraku smo skalo zmleli v prafaktorje ter jo zbrisali z obličja zemlje. Ker nam je zmanjkalo baterije,

Levo: vesela mladinka po prvi izkušnji Kanina. Zgoraj: nadzor evaluiranja perspektivnosti zimskih dihalnikov na trasi P4-MB. Foto: Matic Di Batista

smo se odločili, da jutri opremimo šaht, in potem smo se vrnili v tabor. Ko sta se taboru pridružili Beki in Ester, smo za večernim omizjem ugotovili, da smo tabor prevzeli še-ne-tridesetletnice in ne-tridesetletniki. Povprečna starost je bila 23 let. Peter

29. 7. 2020

Ekipa P4 (Darja, Lojze, Nika, Špela, Jure) smo prilezli iz jame okrog dveh. Na poti smo srečali Beki in Ester, ki sta šli do Reneja po vrečke. Mimogrede smo šli še pogledat vhod v LJ-29. P4 gre naprej!

Po nareku Anžeta (zvečer po ... njo-kih)

Ob 15:30 štartal z A postaje, iz Kaninskih legend. Ob 16:30 razočaran na D postaji, ker je lokal zaprt. Ob 18:00 prišel dehidriran na tabor. Uspeh!

Napovedi za LJ-29

Matevž: 350 Pero: 450 Jure: 3000

Elliot, Pero, Matevž in Aja smo šli na dokosilno akcijo v LJ-29. Po 10-metrski stopnji smo našli noro lep meander, ki se navzdol začne odpirati. Zmanjkalo je štrika. Piči naprej. Jama izmerjena. Sklep: po kosilu naprej.

Po kosilu napovedanega dežja ni bilo od nikoder in nisem imela šanse (Aja), da se izognem popoldanski. Zmanjkalo štrika, jama šiba, o njej se bo še govorilo, kajti gre za prvo točko (ortofoto) pogledano na taboru, in prvo jamo, v katero smo se spustili.

30. 7. 2020

Ekipa Smetarji (Pero, Matevž, Jure) smo šli bolj ali manj po planih in bolj ali manj pod prisilo (Špela objavila na listi vnaprej) v P4 do Houstona po smeti. Ven smo prinesli tri polne prasice ostankov pujskov, ki so raziskovali jamo zadnjih n let. Pa še preopremili smo vhodni šaht in pustili pod Malo Jebo 60 metrov za dodatne menjave. Ni pa notri pritrđišč. Ven smo hodili približno tako hitro kot babica s korono. 6,5 h. Bo naslednjič boljše!

LJ-29 (še vedno nismo poenoteni glede imena, v igri so: Predigra, Popoldanska, Prva, Prva prva, Prva kadetska) šiba dalje. Elliot in Ester sta prva napadla jamo – kot se spodobi popoldan – Špela in Aja sva jima sledili, da bova merili. Na poti do jame sva drugič srečali Anžeta in Darjo (Anžeta že drugič), ker sta tokrat (za razliko od prvič, ko sta pozabila akumulator) pozabila sveder. O akciji Lagazki (= Galazki) več v živo.

Popoldanska jama se čez Trofix meander odpre skozi meander poko v ogromen šaht – raziskali smo ga do dna, ki gre ozko naprej (ne preozko), a se raje odločili za širši prehod skozi okno. Še en ogromen vzporeden šaht, lepo spran, nič podoren, laganica za opremljanje. V tem šahtu polica, ki se odpre v nekaj še večjega, a s konci po 30 metrov smo zaključili, da se spustimo na prvi podn. Špela je presodila, da skozi prehod na dnu preko police kamen pada še 50!!! Nazaj smo razopremili, saj smo presodili, da si jama zasluži biti opremljena z daljšimi konci štrika.

Za konec je Špela uspešno zasula vhod v jamo in potisnila v šaht še eno trmasto skalo in jo tudi eliminirala in popucala ožino, ki žal še vedno razpada, kot tud prvih 20 metrov šahta. Ker je vhod tako priročno blizu in na slišni razdalji do tabora, so pripomočki za širjenje priromali od tabor ekipe v nekaj minutah. Uau!

31. 7. 2020

[ekipa Lojze, Nika, Pero, Matevž, Anže v LJ-29. Ostali v Črno ovco]

TABOR

1. 8. 2020

Škufca ima pokvarjeno vino – Sl. Katastrofa. Neprimerno starano. Teo meša bevando z Lankotovim prvim dobrim žganjem – višnjami ali češnjami. Pazi to! Garmin je še buden. Bor je postal Vid.

LJ-29: Prva ekipa Nika, Lojze, kadeta so naredili do -240 metrov. Nato sta v večerni ekipi Cyril in Bor opremila še 90 metrov (3 x 30 m ...).

Diplomati Anže² in Trdoglavca so naredili tri jame + diplomacijo.

Ekipa Galazki: Teo & Elliot sta razopremila en šaht.

Ekipa komandanta Krajnca: Ena jama.

Ekipa fotri popravila tendo.

2. 8. 2020

LJ-29: Kadeta, Jure in Špela smo naredili jamo do -355, zadaj piči. [sledí skica, s

Klasična scena 2020: sušenje premočenih oblačil, nadzor vremena v čakanju naslednje plohe in bazen z razgledom. Foto: Matic Di Batista

katero je Špela skušala neuspešno razložiti naslednji ekipi, kaj vse je treba preopremiti]

18:00 Jemo (žremo) in se sprašujemo, zakaj ne dežuje. Prognoza pravi, da bomo kmalu začeli še piti.

Ekipa Galazki: Teo (vodja), Elliot & Lanko (jamska delavca). Plan je bil pogledat nek šaht za oknom s švoh preprihom. Na vrhu šahta smo našli stare fixe. Na dnu je zelo gluho. Šodr in konec. Akcija uspeh, jama podn. Štrik je ostal noter.

Svit (Valič) je zabaval množice s svojimi vici, ki jih še nismo slišali. Nekateri so tudi jokali ...

2. 8. se je izkazal zelo slabo, večino dneva smo preždeli v taboru in po malem pili. Vsake toliko pa se je tudi malo ulilo. Pojedli smo tudi veliko, naredili bolj malo. Jutri je negotov.

Jutri je negotov.
Mi smo pa kr gotovi.
Megla ni samo zunaj.
Megla je v glavi.
Beki, 22:46

3. 8. 2020
Škufca rešil situacijo že navsezgodaj. Izgubili smo dihtungo za plin. Ko je prišel pod tendo, je pogledal na tla, se sklonil in vprašal: »A to dihtungo ste zgubili?«

Beki je oprala štedilnik. Uspeh. Usrali smo ga kot svinje.

T. Šalamun: Kruh
Nož reže,
kruha pa ne.
Sir, salamo,
zeljnato glavo.
Namažem pašteto.

Matevž, Tjaša, Cyril: Razširili smo vhod in izmerili LJ-31. Jama je nad taborom proti Malemu Babancu. Globina je okoli 30 metrov.

Darja, Teo, Elliot: Preverili smo lego točk 57–61, vse po vrsti majhne stvari, večinoma prosto dostopne. Vse ležijo na nekem istem prelomu.

Poleg teh smo sproti našli še nekaj vhodov, vsi zvenijo med 20–30 metrov globoki.

Nika, Vid, Tim, Uki: Pregledovali smo teren od Bivaka proti Kačarjevi glavi. Točke 231, 214, 366 niso jame. V SV steni kote 2018 smo opazili spodmol, ki smo ga na koncu pogledali. Je še nekaj za splezati in za registrirati. Točke 31, 32, 38, 209 in 210 zraven LJ-28 so za pregledati z opremo. Malo pod točko 31 je na laštu majhen vhod, v katerega je zlezal Vid. Zaenkrat ni za registrirati, bi bilo potrebno širjenje, vendar ni zelo perspektivno. Dihalnik št. 30 in točki 225, 224 so vhodi v jamo s tremi plitvimi brezni LJ-36 (koordinate iste kot dihalnik 30) – riše Nika (fotografije Uki). Zraven je dihalnik 29 – ozka razpoka zraven zasute udornice – za pogledat z opremo.

Točke 25, 26, 28 in 226 niso jame. Točka 27 je zraven brezna Galazki in je za registrirati.

Nazaj grede smo našli LJ-28 in napisali na skalo oznako. Točka 208 ima fix in je po konzultaciji verjetno LJ-26, ki ima v katastru napačno lego (nismo označili).

Na koncu smo pregledali še dihalnike 35, 36, 37. Med skalovjem smo našli vhod v 15 metrov globoko jamo LJ-37.

David, Beki, Jure: Šli smo na teren okrog

Velba, kjer je bilo šest točk. Izkazalo se je, da ležijo v bližini KAVA jam. Od šestih točk jih je bilo pet zasutih, eno pa smo opremiti na Pulse in izmerili (LJ-40). Sproti smo se spustili še v eno razpoko z znakom Ø. Sicer je bilo več kot deset metrov, ampak smo ocenili, da ni primerena za registracijo.

Nazaj smo skušali slediti moščem, ki vodijo proti V. Babancu. Po nekaj izgubljanja smo v tabor prišli v hudem nalivu. Imeli smo tudi bližnje srečanje s kozorogom.

Lojze, Luka, Lanko – 3xL – ekipa 3L: Namen: preopremit neke šahte nad podnom in razširit meander na podnu (–350 metrov). Dol grede smo preopremiti štrike okoli okna in vzeli dva štrika od 30 metrov in še neki štimali štrike navzdol. Brezno s štrikom, ki visi skoraj v vpadnici vode, smo spregledali in šli do dna, tam smo v meandru aktivirali 12 članov in odprli prehod v brezno. Meander smo poimenovali Pretočni meander, ker se je ravno takrat (= v času širjenja) dvignil pretok zaradi zunanje hude ure (pravijo, da je v eni ali dveh urah padlo 150–200 mm). Ker smo bili v meandru, si nismo mislili, da bo v šahtih tako hudo, a bilo je še slabše. Plezali smo gor po kanjonu z raznovrstnimi slapovi – enotni, razpršeni, kombinirani, ki so šibali po štriku, ob štriku, čez štrik, pod štrikom, nad štrikom in še vse naokoli. Mokri smo bili skoz in skoz, praznili smo vodo iz škornjev in rokavic. Na dnu prvega šahta (–45) smo srečali reševalno ekipo Jureta in Klemna, ki sta nam prišla nasproti. Nekaj doživljajev je bilo tudi na poti od jame do tabora, kjer se je nekaj zunanjih reševalcev izgubilo v megli. V taboru nas je pričakala ekipa kuharjev in moralnih podporačev, ki so nam z nalivanjem čaja v usta, odevanjem bund in mešanjem paste z omakico olajšali rekonvalescenco. Pivo nikakor ni teknilo, smo pa popili kar nekaj čaja s šnopcem in drugimi ojačitvenimi napitki. Sicer pa: Luka je dosegel globinski rekord, Lojze je bil deležen kritike, ker se je spustil v brezno brez dovoljenja oz. drugače od napotkov, ki smo jih dobili.

4. 8. 2020
Dan se je začel suho, a že ob cca. devetih je začelo padati. Prvi uspeh dneva: doktorica z inženirsko žilico je predlagala nasutje šodra pod mizo, kjer se je včeraj naredilo jezerce. Drugi uspeh dneva: po 10 minutah nam je s skupnimi napori in izposojenim orodjem uspelo ošiliti svinčnik, ki pa se je že malo razostril.

Darja, Teo, Elliot: Prva stvar, ki smo se je lotili, je bila DTE06, a smo na poti naleteli na še eno luknjo. Ker je naš ameriški prijatelj želel mamici poslati fotko na štriku, sva ga z Darjo poslala v škrapljo. Na dnu 30 metrskega šahta je ugotovil, da jama ni jama, temveč razpoka. Zato smo po okrogli mizi ugotovili, da to pa ne, šalabajzerji pa ne bomo. Že zacahnano št. LJ32 smo preknjižili v LJ32. Čisto, da bodo sleherniki vedeli, za kaj gre. Po končanem delu smo ugotovili, da smo pot do jame tako ali tako zajebali. Ni bilo druge, kot bi ponovili vajo. V drugo nam je le uspelo. Na žalost je vhod v jamo bil tako podrt, da smo se zmenili, da grem v jamo sam. Nikakav vhod se je prelevil v 13 metrsko brezno, ki se je dalo splezati brez štrika. In ko sem ugotavljal, da je to to od jame, mi je uspelo uleteti v prelom. Poln ledu, gaden, a visok in gre. Na koncu le tega je kamra (3 x 3 metre), v katero se vliwa voda iz pitaj boga kje, spodaj pa se odpira v 15-metrski šaht. Veter piha ven iz jame. Jama je dobila ime LJ-32. Pri LJ-33 (DTE01) sta onadva ostala zuni, jaz pa se spustil v nič od nič. I tako.

Uroš, Flis, Ester: Šli smo pogledat jame, ki smo jih izpustili včeraj. Globoko brezno v bližini LJ-28 se je izkazalo kar za LJ-28, zraven njega pa smo izmerili

čurko LJ-38 (= dihalnik 33 = ortofoto 209). Označili smo tudi LJ-26 (= ortofoto 208). Ostale točke (210, 32, 21) niso jame.

Pogledali smo dihalnik/razpoko 29, ki ne gre nikamor, in nato registrirali dihalnik 27 kot jamo LJ-39 (čisto zraven brezno Galazki). Potem smo pregledali dihalnike na Kačarjevi glavi. Zraven dihalnika 10 je razpoka s snegom za pregledati, ostale točke (232, 233, 234, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15 in 16) niso jame.

David, Špela, Lanko, Matic, Jure smo šli na diplomatski izlet do Novomeščanov. Na poti do tja smo se spustili v dihalnik 1, ki gre naprej. Nismo izmerili, bo za drugič. Pri Novomeščanih smo vprašali za dovoljenje za ogled enih NM jam, kar jih je kar presenetilo, zato so nam dovolili, da si jih ogledamo. Potem smo šli do prej omenjenih jam in sproti kontemplirali, kaj delajo narobe. Vse NM jame se zaprejo, zato smo šli še v zasedo na JZS bivak. Tik pred bivakom smo ugotovili, da je število gostov tam večje od števila nas diplomatov, zato smo pristopili z jeznimi pogledi in kladivi ter mašinami v rokah, da bi se nas ustrašili.

Poteza je bila uspešna, zato so skoraj vsi pobegnili v jamo. Ena ekipa je šla v Rakek Roll (: o), ena pa v Huevos. Tekom naše misije so se mimo oglašili še drugi Novomeščani, ki so bili nekje pod kaninskim grebenom.

Ko je zmanjkalo piva (ki smo ga prinesli mi!) in je postalo mrzlo,

LJ-29. Levo: Običajna morfologija brezen. Foto: Špela Borko. Spodaj: Lokacija jame je v vidnem in slušnem dosegu baze. Foto: Cyril Mayaud

smo rekli živjo. Debate so bile zanimive, a verjetno neplodne.

Beki, Cyril, Lojze, Nika: Namen akcije: sušenje celotne garderobe tabora in nabiranje D-vitamina. Akcija uspela, na koncu pa smo panično pobirali oblačila in jih razvrščali po šotorih, ko so se na nebu pojavili črni oblaki.

Garmin, Luka, Matevž, Tjaša, Tim: Namen akcije: raziskovanje čurk na KA območju nad sralnico. Izmerili smo štiri jame: KA-5, 6, 7, 8 ter bili še v dveh, ki pa ju še nismo izmerili.

5. 8. 2020

Cyril, Lojze, Beki, Jure v LJ-29. Šli smo opremit 200-metrsko brezno, ki pa se je končalo z zašodrano dvorano po 80 metrih. Smo izmerili, B & C sta šla ven, z Lojzetom sva pa pregledala okna v brezno (ki se zaprejo). Bo treba plezat. Na poti ven sva še preopremila 80 metrov šahta na -250. Zdaj štriki ne grejo po vodi. Zmatran sem. Jure

Ester, David, Uki: Pregledali smo območje okrog sedla, preko katerega gre markirana pot v Mali dol (kota 1994,0 na TN5).

Točke 90, 55, 44, 47, 52, 53, 74, 75, 76, 77 niso jame. 70 je ozka vertikalna luknja fi 10 cm, v katero kamen pade cca. 3 metre (je v prelomu pod K-40). 69 in 71 sta ozki škraplji. Našli smo K-40, ki ima kar dobre koordinate (± 5 m). V prelomu pod K-40 (S-J) smo tik pod K-40 našli še en vhod, kjer kamen pada, ni pa videti svetlobne zveze s K-40. Točka 48 je

brezno v razpoki, ki se zoži – jama je prekratka za registracijo. 50 je udornica, ki nima nadaljevanja. 49 = LJ-35 (13 m z možnim ozkim nadaljevanjem). 51 = LJ-41 (40 m globine, dva vhoda). 72 = LJ-34 (okrogel, izpran šaht fi 2 m – še ni dokončan). 73 = LJ-42 (ozek zarušen vhod, spodaj brezno – še ni dokončan).

6. 8. 2020 Pozabljen dan

Teo, Jure in Beki smo šli (po tem ko (MEDKLIC! Špela in Flis sta šla v LJ-29 zavrtat 4 luknje) sta Beki in Teo šla izmerit Prvi kaninski sistem) do K-42. Jure sem se spustil v jamo (zadnjič je zmanjkalo nekaj malega štrika) in na dnu ugotovil, da ne morem opremit na naravno – nisem vzel mašine, ker smo pred jamo prinesli taveliko – zmanjkalo je namreč srednjih mašin, mi pa smo za Pulse rabili eno z SDS+ svedrom. Pulsov pa itak nismo vzeli.

NO KAKORKOLI, na frej sem splezal zadnjih 15 metrov jame. Na poti ven sem našel okno v šaht. Ko sem prilezel ven, je Beki ravno pripravljala malico in mi povedala, da se mi najbrž ne da v LJ-29. Ker se nisem strinjal, sva šla z Vidom potem še v LJ-29 v okno na -150, ki sta ga našli Špela in Nika (?). Sva opremila eno 60-ko, ampak merila pa nisva, ker je naključje hotelo, da je nesporazum povzročil, da nisva imela DistoX. Sva izmerila jama na uro in pred vhodom sem si izmislil TopoDroid meritve, s katerimi sem se potem pošalil z veselo družino na taboru. Nekateri so celo jokali.

Dve čurki sta uničili Klemna. *Garmin*

Flis je se nihal do okna. *Špela*

David, Ester, Luka, Tim: Najprej sem šel (Uki) pobrat koordinate in fotko jame LJ-11 od lanskega leta. David, Ester in Tim so nadaljevali raziskave v LJ-34 in LJ-42, ki se obe končata na 47 oz. 56 metrih. Luka in Uki sva šla pregledat dihalnike na platoju onkraj poti na Kanin v bližini odcepa za novo kočo Petra Skalarja. Točka 85 ni jama, 86 bi bil morda za pokopat meander, 87 je globoka poka za preveriti z vrvjo, 88 ni jama – zraven je kratko brezno, kjer se ne vidi celoten prostor, in še malo naprej eno s snežnim čepom. 78 je udornica, povezana z 79 v skozenjc – LJ-43. 81 je ogromna razpoka s snegom – za pogledat, mogoče kakšno nadaljevanje na S koncu – 80 je kratka razpoka – za pogledat. Nad 81 je še eno brezno s snegom – LJ-44. 82 brezno (direktna vizura 10,5 metrov) – možno za registrirati. 83 je skozenjc/naravni most z dvoranico pod mostom, kamor je treba z vrvjo in jo pregledat. Nad tem je še eno brezno – verjetno D-15. Proti V je še ena globoka razpoka, ki bi bila za pregledati.

7. 8. 2020

Jure pa jest sva šla v LJ-29. Začela sva opremljati na koncu štrika od včeraj. Brezno je šlo cca. 50 metrov globlje do okna. Na okno sva se počutila prepih. Sledilo je stopnjast meander. Našla sva trije konce. En je za širit in ima majhen prepih. Izgleda, da večinoma prepiha gre v kamin. Potem smo razopremljala nazaj do glavnega šahta. Ta glavni šaht je povezil v znan del jame. Splezala sva ven. Nisva najdla poti do Mala Boka.

Vseeno, je bil lep dan raziskovanja. Izmerila sva 200 metrov dolžine. *Matt*

Nika, Tim, Luka, Uki: Šli smo v P4 na zbiranje vzorcev, preopremljanje, kondicioniranje in spoznavanje jame. Že na začetku smo ugotovili, da imamo napačne svedre, zato smo se odločili, da nazaj grede samo zamenjamo vrv, kjer lahko (tudi do tega ni prišlo, ker smo bili pozni). Nekje nad prvo žičnico smo ugotovili, da Luka nima stopne zanke, ki smo jo naredili iz konca vrvi žičnice. Pri tem smo verjetno PUSTILI KONEC NAPETE VRVI ŽIČNICE PREKRATEK in posledično napeta vrv NI POVSEM VARNA. Do Križišča smo rabili slabe štiri ure, zato sva se Luka in Uki obrnila, Nika in Tim pa sta šla do konca Egotripa. Luka in Uki sva ven rabila dobre štiri ure, deset minut kasneje sta prišla ven tudi Nika in Tim (čas v jami: 8 h 15 min).

8. 8. 2020

Tim, Uki: Šla sva pogledat preostale točke od 6. 8. Točka 80 = LJ-46 razpoka s snegom. Točka 81 = LJ-47 ogromna razpoka s snegom in sekundarnim vhodom, ki je na vrhu zatrpan z velikimi skalami. Točka 83 = LJ-48 skozenjc/naravni most z nadaljevanjem pod mostom. Točka 82 = LJ-49 kratko brezno, ki ima spodaj kratko nadaljevanje vzdolž razpoke – mogoče je to D-15.

Špela in Jure sva šla spet v LJ-29. Najprej sva se na dnu jame odločila, da sva imela glede prepiha oba prav (zelo diplomatsko!). Prepih res pride z dna, ampak gre v en precej obupen šoder. Izvor prepiha sva locirala z eksperimentom z

Poslednji večer so nas obiskali veterani, vedno veselo snidenje. Foto: Matic Di Batista

izločanjem snovi, ki sva jo z detektorji zaznala nekoliko višje. Locirala sva tudi en (in edini) kamin v dvorani. Cca. 20–25 metrov plezarije. Zadnji šaht sva razopremila, potem pa še vse do –250 metrov. Malenkost višje se je Špela s precej vztrajnosti zanihala v okno, kjer sva našla meander s prepihom in NADALJEVANJE. Bi opremila, pa so nama, da ne bi zamudila večerne žurke, podtahnili prazno baterijo. Tako sva tam pustila 90 metrov štrika in se odpravila ven. Hvala JZS za jamarski bivak, ki nam omogoča takšne raziskave!! *Jure*

EPILOG

Tekom sobote je na tabor prišla mobilna enota veteranov v sestavi Metod Di Batista, Marjan Juvan, Marko Vogrič in Andrej Baraga s polnimi nahrbtniki dobrot. S prihodom so uravnesili starostno strukturo tabora in poskrbeli za še en odličen rekord: najmlajši član letošnjega tabora je bil star pet let, najstarejši pa kar

82. Sledil je odličen večer, poln starih in novih zgodb, jedaje in pijače ter Članjenja v pravem pomenu besede. Že tradicionalno so se nam pridružili tudi Poljaki, catering izpod magičnih prstov kuharskih iznajdljivcev pa je bil za v anale (fotografija umetnij je prišla celo v National Geographic Slovenija). Po 14 dneh smo na pol divji prikorakali v nabito poln Bovec in raje kot gostilno okupirali obalo Soče. Pice in nazdravljanje na prostem so letošnji hit poletja. Na srečo nismo vedeli, da bo to zadnje druženje ob Slatniku, kakršen je bil – le nekaj tednov kasneje so zasuli tolmune. A Matičarju je to le ovira, ni pa zid. Za kaj več pa le pridite na tabor.

Udeleženci po naključnem vrstnem redu

Jure Bevc, Nataša Sivec, Matevž Marinko, Peter Mašič, Nika Pišek, Lojze Blatnik, Anže Oblak, Anže Nared, Klemen Kramar, Vid Naglič, Luka Lajovic, Tim Berginc, Miha Dežman, Jaka Flis, Beha-

re Rexhepi, Špela Borko, Rafko Urankar, Tomaž Krajnc, Nina Urankar, Ela Urankar, Samo Urankar, Ana Urankar, Jure Krajšek, Svit Krajšek, Kristofer Pečar, Lidija Pečar, Vanja Pečar, Teo Delić, Uroš Kunaver, Cyril Mayaud, Elliot Guerra Blackmer, Matic Di Batista, Bor Vidic, Tomaž Šuštar, Franc Marušič, Martina Bergant, Abtura Mlinovič Nuranov [Žodor], Vič Jeslavovič Kalinin [Ilija], Vida Šuštar, Matevž Hreščak, Tjaša Vezovnik, Domagoj Korais, Darja Kolar, Ester Premate, David Škufca, Matt Covington, Elizabeth Covington, Nathan Covington, William Covington, Metod Di Batista, Marjan Juvan, Marko Vogrič, Andrej Baraga, Gregor Pintar, Marina Pintar, Matija Perne, Marjan Baričič.

Katarina Kosič Ficco

NAMESTO ČRNE GORE BRIDGER-TETON, WYOMING

Leto 2020 ni bilo naklonjeno potovanjem in v aprilu sva se z Mikom sprijaznila, da letos ne bova videla ne Slovenije in ne Črne Gore. Vendar se nisva prepustila melanholiji in sva kmalu dobila alternativo, jamarsko odpravo v narodni gozd (U.S. National Forest) Bridger-Teton v Wyomingu.

O ODPRAVAH V NARODNEM GOZDU BRIDGER-TETON

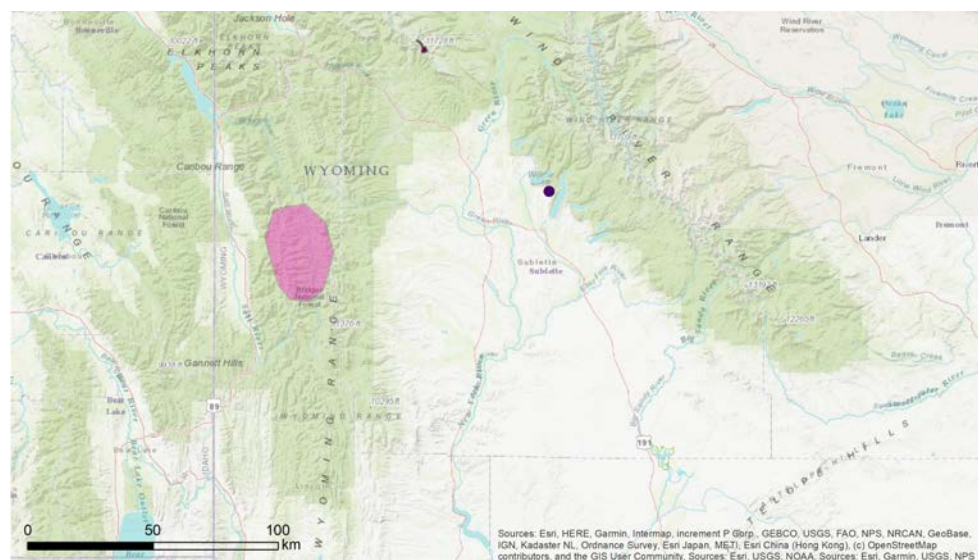
Nardni gozd Bridger-Teton se razteza čez 13.700 km² in šest gorovij: Wind River, Gros Ventres, Wyoming, Salt River, Teton in gorovje Absaroka (slika 1), od tega zakrasele kamnine pokrivajo 1.275 km² (Thomas s sod., 2021). Gre za visokogorsko področje, kjer se kraški svet večinoma nahaja nad 3000 metri nadmorske višine. Višina omejuje čas ekspedicije, saj gorovja po navadi zasneži proti koncu avgusta. Po prvih snežnih padavinah je dostop omejen, kasneje pa onemogočen zaradi neprevoznosti cest ter posledično dolžine dostopa.

Analize geologije, hidrologije, zračnih in LIDAR posnetkov ter preletavanja s pomočjo drona so omogočila opredelitev ciljnih raziskovalnih področij. Večina se jih nahaja v tako imenovanih divjinah (Wilderness Area), ki so zaščitena po-

dročja znotraj narodnega gozda. Na teh področjih je uporaba avtomatskih orodij in gradnja trajne infrastrukture prepovedana. Med trajne strukture spadajo tudi pritrdisča in fiksi. Zato se v divjinah jamarji zatekajo k uporabi tradicionalnih plezalnih pripomočkov (trad climbing). Tovrsten pristop seveda poveča tveganje

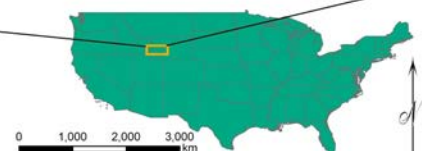
in počasni že tako zahtevno raziskovanje.

Ekspedicije v narodni gozd Bridger-Teton organizirajo Robin Thomas, Pete Johnson in Philip Schuchardt od leta 2017. Odprave se nekoliko razlikujejo od tradicionalnih ekspedicij. Jamarji se

Legenda

- Soda Lake kamp lokacija
- Gros Ventre raziskovalno področje
- Bridger-Teton raziskovalno področje
- ZDA s posameznimi državami

Slika 1: Zemljevid z glavnimi lokacijami jamarске ekspedicije v letu 2020.